

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 14 (446)
2024. gada
29. septembris

Apustuliskais nuncijs Baltijas valstīs arhibīskaps Georgs Gensveins 21. septembrī ierodas Jēkaba katedrālē

Baltijas valstu katoļticīgie dažādos plašsaziņas līdzekļos jau 24. jūnijā varēja lasīt vēsti, ka par jauno apustulisko nunciju Baltijas valstīs pāvests Francisks ir nominējis Urbisaljas (Itālija) titulāro arhibīskapu Georgu Gensveinu (Georg Gänswein). Līdz šim viņu pazinām kā pāvesta Benedikta XVI ilggadējo līdzgaitnieku un draugu, kurš strādāja kopā ar pāvestu, pirms viņš ieņēma Pētera troni, bija viņa sekretārs kalpošanas periodā pāvesta amatā, kā arī palika kopā ar Benediktu XVI pēc viņa atkāpšanās no amata un neatstāja līdz pat viņa aiziešanai mūžībā. G. Gensveins nav karjeras diplomāts un šis ir viņa pirmais kalpojums šādā amatā, bet, ņemot vērā viņa lielo pieredzi kopīgajā darbā ar Benediktu XVI, var teikt, ka Baltijas valstu saites ar Vatikānu ir drošās rokās.

Sestdien, 21. septembrī, jaunais apustuliskais nuncijs apmeklēja Rīgas Svētā Jēkaba katedrālī un plkst. 11.00

svinēja svēto Misi kopā ar Rīgas arhibīskapu – metropolītu Zbignevu Stankeviču, Rīgas palīgbīskapu Andri Kravali, Bīskapu konferences priekšsēdētāju, Liepājas diecēzes bīskapu Viktoru Stulpinu, Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskapu Jāni Buli un krietnu pulku priesteru. Par svētās Mises skaņu rakstu rūpējās Jēkaba katedrāles un Rīgas Svētās Trīsvienības Romas katoļu draudzes apvienotais koris, kā arī ērģelniece Ilona Birģele.

Uzrunā, kuru no itāļu valodas latviski tulkoja priesteris A. Līcis, arhibīskaps G. Gensveins pievērsās dienas Evaņģēlija fragmentam (Mt 9,9-13) par muitnieka Mateja aicināšanu un jāteic, ka gan nuncijs klātbūtnē, gan viņa sacītajā bija sajūtama liela cilvēcība, dzīves pieredze un noliekšanās pie otra cilvēka.

Arhibīskaps G. Gensveins visai neierasti akcentēja mūsdienās ļoti būtisku momentu muitnieka aicināšanas epizodē - Jēzus skatienu.

(turpinājums 4.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 29. septembris.

Parastā liturģiskā laikposma

26. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par + Staņislavu un
+ Ludvigu ; lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Juri
Martukānu 40 gadu jubilejā

15.00 Sv. Mise par + Henriku un
Dorožko dzimtu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 30. septembris.

**Sv. Hieronīms, priesteris un Baznīcas
doktors, piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par + Diānu

Otrdiena, 1. oktobris.

**Sv. Terēze no Bērna Jēzus, jaunava un
Baznīcas doktore, piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par + Valentīnu Berjozko;
Rožukronis

15.00 Sv. Mise Rīgas 1. slimnīcā

Trešdiena, 2. oktobris.

Sv. Sargeņģeļi, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par + Georgiju un + Gruņu
Bazuļeviem; Rožukronis

16.30 – 18.30 Grēksūdzes

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem jauniešu
nodomā

Ceturtdiena, 3. oktobris.

8.00 Sv. Mise Sv. Gara godam;
Rožukronis

**Piektdiena, 4. oktobris. Sv. Francisks
no Asīzes, piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Guntu; Rožukronis
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 5. oktobris.

8.00 Sv. Mise par + Ēvaldu un + Valliju;
Rožukronis

Svētdiena, 6. oktobris.

**Parastā liturģiskā laikposma
27. svētdiena.**

Vissvētākā Sakramenta adorācija.

**Pateicības diena par ražu un tās
pasvēte.**

8.00 Sv. Mise par + Otiliju un + Linu;
lūgšana “Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par + Kārli
Konošenoku; Jēzus Sirds dievkalpojums,
svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise par + Bronislavu,
+ Lūciju un + Aivaru

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 7. oktobris.

**V. J. Marija, Rožukroņa Karaliene,
piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par mieru Ukrainā;
Rožukronis

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrālē: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406*

Pr. Renārs Birkovs, administrators:

brenars@inbox.lv; mob. 28688843

Otrdiena, 8. oktobris.

8.00 Sv. Mise par + Bārbali un
+ Domicellu; Rožukronis
18.30 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 9. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Stellas dziedināšanu;
Rožukronis
16.30 – 18.30 Grēksūdzes
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem par + Valdi
Janičenoku

Ceturtdiena, 10. oktobris.

8.00 Sv. Mise par + Eleonoru un
+ Pāvelu; Rožukronis

Piektdiena, 11. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Agnesi; Jēzus Sirds
litānija, Rožukronis

Sestdiena, 12. oktobris.

8.00 Sv. Mise; Rožukronis

Svētdiena, 13. oktobris.**Parastā liturģiskā laikposma
28. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par draudzi; lūgšana
“Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Mežaļu
ģimeni
15.00 Sv. Mise par Daini un Mariju
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par Gūtmaņu dzimtu

Pirmdiena, 14. oktobris.

8.00 Sv. Mise; Rožukronis

Otrdiena, 15. oktobris.**Sv. Terēze no Avilas, jaunava un
Baznīcas doktore, piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise; Rožukronis

15.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes
godam

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Trešdiena, 16. oktobris.

8.00 Sv. Mise; Rožukronis
16.30 – 18.30 Grēksūdzes
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem par Jāņa un
Lauras veselību

Ceturtdiena, 17. oktobris.**Sv. Ignācijs no Antiohijas, bīskaps un
moceklis, piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Lāču dzimtas
aizgājējiem; Rožukronis

Piektdiena, 18. oktobris.**Sv. evaņģēlists Lūkass, svētki.**

8.00 Sv. Mise; Jēzus Sirds litānija,
Rožukronis

Sestdiena, 19. oktobris.

8.00 Sv. Mise; Rožukronis
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 20. oktobris.**Parastā liturģiskā laikposma
29. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise; lūgšana „Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Ziemeņu un
Oļševsku dzimtām
15.00 Sv. Mise par draudzi
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par Silviju un meitu

**Pateicamies ikvienam par
atbalstu Sv. Jēkaba katedrāles
remontam un draudzes
vajadzībām!**

Apustuliskais nuncijs Baltijas valstīs arhibīskaps Georgs Gensveins 21. septembrī ierodas Jēkaba katedrālē

(turpinājums no 1.lpp.)

Viņš pievērsa klausītāju uzmanību dažām it kā sīkām niansēm aprakstā - neilgi pirms sastapšanās ar muitnieku Jēzus ir dziedinājis kādu triekas slimo un evaņģēlija vēstījumā nav nekāda Jēzus ceļa apraksta. Jēzus no ciema, kur dziedinājis, ir aizgājis un redz cilvēku. Viņi abi - Jēzus un Matejs atrodas uz ceļa

un šķiet, tas ir vienīgais iemesls, kādēļ tie satiekas. Jēzus ieraudzīja cilvēku, kurš sēdēja pie muitas būdas un G. Gensveins uzsvēra, ka Viņa skatiens nav paviršs, tas redz cietēju, nabagu, kurš pieder pie cilvēku

kārtas, Jēzus viņu pazīst, tāpat kā savā laikā ir pazinis un aicinājis Nataniēlu, Pēteri, Andreju. Kamēr citi redz nožēlojamu līdzskrējēju, publisku grēcinieku, Jēzus zem šīs ārienes atpazīst cilvēku. Iespējams, ka Matejs sevi nicināja un šeit arhibīskaps atgādināja Lūkas evaņģēlijā rodamo aprakstu par muitnieku, kurš jūtas necienīgs ieiet Templī un iztālēm lūdzas: “Dievs, esi man grēciniekam, žēlīgs!” (skat. Lk 18, 13).

Mateja aicināšanas stāsts ir pilnīgi pretējs jebkuram puritānismam, kas bieži ir sastopams starp kristiešiem, sacīja nuncijs, kur bieži tiek uzskatīts, ka tai jābūt perfektu cilvēku kopienai.

Arhibīskaps G. Gensveins atgādināja, ka Baznīca nav celta uz nevainojamajiem, kas nekad nekļūdās, bet uz apustuļiem - grēciniekiem, kuriem ir piedots. Viņa sacīta nozīme tālu pārsniedz Baznīcas, arī kristiešu kopienu ietvarus un līdzīgi, kā Jēzus uzlūko visus cilvēku kārtai piederīgos, tā arhibīskapa teiktie vārdi attiecas uz visiem perfekcionisma piemeklētajiem, kuri vēlas būt labākie darbā, ģimenē, apkārtējā sabiedrībā, būt skaistākie, spēcīgākie, veiklākie visdažādākajās nozīmēs, uzskatot, ka bez tā viņi visi nav nekā vērti un tiks atmesti, pat nicināti.

Valstības noslēpums ir piedošanas noslēpums, kurā tiek dota priekšroka grēciniekiem, nabagajiem, nožēlojamajiem, sacīja arhibīskaps un, attīstot tālāk viņa domu, var teikt, šajā valstībā tiek dota priekšroka visiem tiem, kuri jūtas

nepietiekami skaisti, gudri un labi, tiem, kuri šķiet gan sev, gan citiem neveiksminieki un bieži mūsdienu sabiedrībā ir neredzami.

Bez šīs apziņas nav Baznīcas, sacīja arhibīskaps, ir tikai labu cilvēku klubs. Dieva žēlsirdīgais skatiens ir pievērst mūsu dzīvēm, Viņa skatiens mūs apsteidz, jau iepriekš zina mūsu vajadzības, redz pāri sociālajām kategorijām, Viņš pārsniedz to visu, sacīja nuncijs, Jēzus redz Dieva bērnu cieņu un ir nācis uzrunāt tos, kuri jūtas Viņa necienīgi.

Pēc skatiena seko vārds - Jēzus aicina Mateju sekot Viņam, pēc mīlestības seko misija un arhibīskaps norādīja, ka Jēzus

uzlūkotais Matejs vairs nav tas pats, kāds bija pirms satikšanās ar Kungu. Pirms tam Matejs bija sēdējis pie muitas galda, lai ņemtu no citiem, bet nu ir gatavs dot citiem, upurēt sevi un kalpot, jo Jēzus skatiens viņu ir pārveidojis. Jēzus skatiens aicina arī mūs neapstāties pie ārišķīgā un politiski korektā, sacīja pāvesta sūtnis.

Savas uzrunas noslēgumā arhibīskaps G. Gensveins aicināja ļaut Jēzum uzlūkot mūs sakramentos un mācīties no Kunga uzlūkot otru cilvēku tā, kā Viņš raugās uz mums. Arhibīskaps atgādināja, ka no jauna esam aicināti mācīties no Jēzus vienmēr saskatīt visautentiskāko citā cilvēkā, kurš ir Tēva attēls, jo Jēzus skatiens pārveido mūsu skatienu un Viņa sirds pārveido mūsu sirdis.

Mises noslēguma daļā arhibīskapu G. Gensveinu sveica Latvijas Bīskapu konferences priekšsēdētājs V. Stulpins, kā arī Jēkaba katedrāles draudze.

Pēc apsveikumiem arhibīskaps G. Gensveins pateicās par silto uzņemšanu un atzina, ka vēl nespēj runāt skaistajā latviešu valodā, bet uzrunāt taču var ne tikai ar vārdiem, bet sirds valodā un tā ir universāla. Pāvesta sūtnis atgādināja klātesošajiem par kardināla Dž. Nūmena atziņu, ka sirds runā uz sirdi un tieši tas ir svarīgi. Visi esam katoļi, sekojam vienam Kungam, viņš sacīja, visi runājam vienā - ticības valodā, kas ir Baznīcas sirds. Īsās pateicības uzrunas noslēgumā arhibīskaps G. Gensveins sacīja, ka vislielākā dāvana, kuru viņš vēlētos dot mums un kuru lūdz no mums, ir lūgšana vienam par otru.

Savas vizītes noslēgumā pāvesta sūtnis tikās ar Latvijas katoļu Baznīcas bīskapiem, priesteriem un konsekrētajiem.

Stella Jurgena

Par mūsu kopīgo svēttapšanas ceļu - liecība un atskats uz draudzes svētceļojumu uz Aglonu

(turpinājums no iepriekšējā numura)

Ar tuvākmlēstību piesātinātas bija visas svētceļojuma dienas, jo izjutām, kā ceļā satiktie svešinieki mūs *uzņēma kā pašu Kristu*. Pat tad, ja ieradāties naktsmītnē vēl vakarā vai pat nakts tumsā, vietējās draudzes mūs sagaidīja ar siltām un gardām vakariņām, bet no rīta – ar sātigām brokastīm. Ēdienreizēs baudījām visus lauku labumus, mūs cienāja ar pankūkām un pašceptām kūkām, tikām pie svaigākajiem āboliem un tīrākā ūdens slāpju remdēšanai. Mūs bieži pārsteidza cilvēku nesavtīgā atsaucība ceļā, piemēram, vakara gurdumā mērojot pēdējos tās dienas kilometrus, īsi pirms Kokneses kāds vīrietis apturēja savu automašīnu, lai iedotu katram svētceļniekam gaidītajam atspirdzinājumam pa pudelei ūdens. Citur mūs sagaidīja ar lauku sieru un paštaisītu ievārījumu. Citur - ļāva atpūsties pēc garā ceļa, kas bija tik pat svētīga palīdzība un atbalsts. Sirsnīgs paldies jāsaka visiem cilvēkiem, kuri ziedoja un palīdzēja ar produktiem, ēst gatavošanu, lai mēs saņemtu ne tikai garīgo, bet arī fizisko barību spēku atjaunošanai. Mēs par Jums ceļā lūdzāties un turpinām Jūs ar pateicību pieminēt savās lūgšanās!

Kā svētceļnieki mēs bijām arī kā Kristus apustuļi, kas *Viņa spēkā* nesa citiem kaut daļiņu no Dieva bezgalīgās mīlestības un žēlsirdības. Piedzīvojam dvēseliskas un patiesas satikšanās ar svešiem, ceļā nejausi sastaptiem

cilvēkiem, un šīs satikšanās izraisīja gan dziļu un patiesu prieku, gan spēcīgu aizkustinājumu. Aiz Lēdmanes mēs apsēdāmies atpūsties kādas lauku mājas pagalmā un pēc brīža pie mums pienāca šīs mājas saimnieks, turot rokās iesaiņotu svečīti ar Aglonas Dievmātes attēlu un lūdzot šo svečīti aiznest uz Aglonu par viņa nesen Mūžībā aizgājušo mammas māsu Mariju. Kad priesteris aizlūdza par šo cilvēku, gan viņam, gan daudziem no mums daudziem acīs bija asaras par šī mirklā patieso skaistumu. Mazliet tālāk satikām 14 gadus vecu zēnu,

kurš viens pats darīja smagus lauku darbus – krāva mašīnā milzīgu laukakmeņu kaudzi, cenšoties nopelnīt nedaudz naudas ģimenes iztikai. Visa grupa devāmies zēnam palīgā un klusējot metām mašīnā akmeņus, lai zēnam tas nebūtu jādara vienam. Vēlāk uzzinājām, šis puisis bija ar lieliem un cēliem sapņiem - par dienestu Latvijas armijā. Devām zēnam svētību, apskāvām viņu, atstājām bērnam dažus gardumus un sirdīs nesām viņu pie Aglonas Dievmātes līdzī savās lūgšanās. Citviet šosejas malā atradām mētājamies arī nelielu Latvijas karogu – uztvērām to kā aicinājumu svētceļojumā vēl vairāk lūgties par Latviju un to arī darījām, kā arī aiznesām karogu līdz Aglonai, kur tas pie Pestītāja krusta nostāvēja visu Krustaceļu un nakti uz 15. augustu.

Katrs svētceļojums ir kaut kas neatkārtojams.

Katra svētceļnieka pieredze ir unikāla un atšķirīga, tāpat arī katrs svētceļojums. Uz Aglonu *pie Dievmātes*

mēdzam doties kādos nodomos un ir dzirdētas daudz brīnišķīgas liecības par atbildētiem lūgumiem un saņemtām žēlastībām. Šajā liecībā nestāstīšu par nodomiem, bet gan par to, cik ļoti svētceļojums ļauj piedzīvot garīgās mācībstundas, kā tas noņem pa vienam vien iekšējos “aizsargmūrus”, kas cilvēku šķir no Dieva mīlestības un tuvākajiem un kā tas ļauj piedzīvot patiesu kādas sirds šķautnes dziedināšanu, ko citur piedzīvot nav iespējams.

Ticības ceļš ir pakāpenisks, bet svētceļojums man līdz šim ir ļāvis kādu šī ceļa posmu veikt “paātrināti”. Šogad, ejot uz Aglonu, ceļš vijās gan pa trokšņainām intensīvas satiksmes šosejām, gan skaistām un ēnainu veldzi sniedzošām meža takām, gan putekļainiem grants ceļiem; divreiz šķērsojām arī Daugavu (ar kuģīti un plostu), basām kājām šķērsojām dūņainu upīti un vairākkārt gājām pa brikšņiem, nātrēm un bedrēm, kur *acīm redzama ceļa nebija*. Gluži kā dzīvē – ne vienmēr saprotam, kurp ved dažādie dzīves notikumi, ne vienmēr dzīves ceļš ir “patīkams un veldzējošs” un ne vienmēr saprotam jēgu, kāpēc ar mums kaut kas notiek. Svētceļojumā, ejot uz Aglonu, dažos mirkļos pēc Staburaga pazuda arī ceļš un saulainā, ainaviski skaistā taka, kas iepriekš vijās gar Daugavu, pārvērtās brikšņos un krūmos, līdz kļuva pavisam neredzama. Daži no grupas nolēma meklēt citu ceļu, savukārt es savā prātā domāju, ko darīt, vai sekot grupai un turpināt iet pa šķietamu “bezceļu”, vai doties atpakaļ un meklēt citu ceļu *saviem spēkiem*. Redzēju, ka grupas priekšgalā iet priesteris, kuram

bija piekļuve tādi kā meža kartei, tāpēc viņš spēja pārrēdēt plašāku teritoriju un *zināja, kur ir jāiet*, lai nokļūtu tajā vietā, kur mums bija jānokļūst. Es savā prātā nolēmu, ka nebaidīšos un sekošu priesterim, jo viņam *bija plāns*, kaut mana ierastā reakcija citkārt būtu “sākt nervozēt”. Taču paliku palāvībā un no nesaprotamiem biezokņiem mēs patiešām pēc īsa brīža pasargāti nokļuvām tur, kur vajadzēja nokļūt, savukārt es piedzīvoju sirds pārmaiņas, iekšēju transformāciju un dziļāku ticības atklāsmi tajā, ko nozīmē *patiešām palauties uz Dievu*, jo Viņš vienmēr zina ceļus, pa kuriem mūs vada.

Vēl viena spēcīga *palaušanās mācībstunda* bija Ciskādu dievnāmā, kur vietējā draudze mums piedāvāja ļoti īpašu iespēju pārlaist nakti baznīcā. Pēc 30+ km dienas gājiena ierodoties Ciskādos, mūs pacienāja ar gardām vakariņām, vakara melnumā vēl iegājām īstā lauku pirtiņā, atceļā priecājoties par zvaigžņoto debesjumu, kāds ir redzams tikai augusta naktīs un tikai Latvijas laukos. Aizejot uz baznīcu, es konstatēju, ka man ir jāguļ uz grīdas, jo mans piepūšamais matracis bija saplīsis un gaisu vairs neturēja. Citi jau gulēja vai bija pirti, tāpēc cilvēcisku palīdzību saņemt es nevarēju. Apsverot savas iespējas par to, kā labāk atpūtināt sevi naktsmiera laikā, sapratu, ka ir jāguļ uz koka trepēm Svētā Jāzepa altāra pakājē, jo tur bija siltāka koka, ne akmens grīda un vēl baznīcas paklājs nelielam ērtumam. Atzīstot savu bezspēcību, es paņēmu guļammaisu un apgūlos altāra pakājē, pilnā palāvībā it kā sakot: “Lūk, Dievs, *te es esmu*, prom no mājām un prom no visām ērtībām, es esmu tik ļoti

nogurusi, ka es šobrīd gribu raudāt, es cenšos iemigt, guļot uz cietas koka grīdas! Lūdzu, sniedz man nepieciešamo naktsmieru, lūdzu, gādā par mani, lai es no rīta varu turpināt svētceļojumu!”. Varbūt, ka Dievs, Svētais Jāzeps vai Vissvētākā Jaunava Marija mani tonakt maigi ieaijāja uz savām rokām, jo pārsteidzošā veidā es iemigu tā, it kā gulētu uz visērtākajiem pēļiem, arī naktsmiers bija spēcinošs un nākamajā rītā es pamodos atjaunota – ar lielāku garīgo, emocionālo un fizisko spēku droši *iet uz priekšu* gan svētceļojumā, gan visur citur, kur mani Dievs pēc šī svētceļojuma vedīs.

Svētceļojumā uz Aglonu kājām

devos otro reizi un jau otro reizi piedzīvoju, kā Dievs svētceļojuma galamērķī - Aglonā pieskaras cilvēkam ļoti spēcīgi tieši grēksūdzes sakramenta laikā un

uzreiz pēc tā. Iespējams, tas ir veids, kā man kā svētceļniekam Dievs pasaka kaut ko ļoti svarīgu, sniedz savu īpašo mīlestību, spēcīnājumu un jūtamu klātbūtni nekavējoties, kā savu atbildi visām svētceļojuma laikā pārdzīvotajām grūtībām, visām izteiktajām un izdziedātajām lūgšanām.

Pateicība Dievam, ka svētceļojumā varam saņemt tik daudz patiesas Mīlestības, ka tā turpina plūst no svētceļnieku sirdīm pie citām sirdīm arī ilgi pēc svētceļojuma. Pēc svētceļojuma es varu turpināt ar lielāku drosmi, prieku, mieru un mīlestību liecināt citiem par Dieva brīnumaino spēju pārveidot ikviena cilvēka dzīvi, un vēstīt to, cik ļoti Dievs *ilgojas* katru no mums satikt, jo īpaši mūsu nespēkā, un to, ka ikvienas dzīves

galamērķis ir Dievs. Par Mīlestības
pārpilnību gribas pazemīgi teikt:
“Paldies!” Un gribas vaicāt: ko ar šo
Mīlestību tālāk varētu darīt es?

*Līga Vanaga, Rīgas Sv.Jēkaba
katedrāle, 2024.g.*

**Lūdzam atbalstīt katedrāli
ar ziedojumu**

**pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu**

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana dzīvajiem un
mirušajiem**

Jēzus Kristus Upuris –

svētā Mise par dzīvajiem

un mirušajiem konkrētos

nodomos ir lielākā dāvana,

aizlūgums un atbalsts cilvēku

vajadzībās. Pieteikt šos

nodomus var sakristejā vai pie

dežurantes.

**Svētā Mise jauniešiem
Trešdienās**

**Vissvētākā Sakramenta
adorācija 18.00**

Sv. Mise 19.00

Grēksūdzes sākot no 16.30

**SVĒTDIENAS SKOLAS
NODARBĪBAS**

*sākas 2024.g. 6. oktobrī,
svētdien*

**SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ
plkst.13.15**

*Visi laipni aicināti, kas vēlas
tapt kristīti,
pieņemt pirmo Svēto Komūniju
(IET PIE DIEVGALDA),
laulāties,
iepazīt vai padziļināt
katoliskās Baznīcas
ticības mācības pamatus
Aicināti – skolas vecuma
bērni, jaunieši un pieaugušie
– visās vecuma grupās.*

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28688843

E-pasts: brenars@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Renārs

Rediģēja: Stella

Datorsalikums: Inga

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com